

PRAKSISOVERSIGT · MEDIERET

Praksisoversigt over genmæle

Retten til korrektion af forkerte faktiske oplysninger i massemedier – medieansvarsloven §§ 36-40

Version 2 · Opdateret 24. jun. 2026 · 17 afgørelser · 2016-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Genmæleretten efter medieansvarsloven §§ 36-40 er den enkeltes redskab til at få korrigeret faktuel forkerte og skadelige oplysninger, der er bragt i et massemedie. Reglerne administreres af Pressenævnet, der er det centrale praksisforum. I nævnets praksis er den altdominerende problemstilling sondringen mellem faktiske oplysninger (som kan udløse genmæle) og subjektive vurderinger, værdidomme og kommentarer (som ikke kan). Pressenævnets afgørelser viser, at langt de fleste genmæleanmodninger afvises – enten fordi de påklagede udsagn kvalificeres som vurderinger, fordi den fremsendte genmæletekst overskrider lovens krav om begrænsning til nødvendige faktiske oplysninger, eller fordi fristen på 12 uger er overskredet. Medhold i genmæle forudsætter, at oplysningen er dokumenterbart forkert, af faktisk karakter og egnet til at påføre den omtalte skade af betydning.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kun oplysninger af faktisk karakter kan udløse ret til genmæle – subjektive vurderinger, værdidomme og kommentarer falder uden for § 36, stk. 1, uanset hvor krænkende de måtte være.
- 02** Skadeegnethed er en betingelse: oplysningen skal være egnet til at påføre den omtalte økonomisk eller anden skade af betydning – bagatelagtige fejl giver ikke ret til genmæle.
- 03** Tvivlen om oplysningens rigtighed kommer klageren til gode: mediet kan kun afvise genmæle, hvis oplysningernes rigtighed er utvivlsom.
- 04** Genmæleteksten skal i alt væsentligt være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger – tekster med beklagelser, undskyldninger, polemik eller subjektive vurderinger kan afvises efter § 38, stk. 1.
- 05** Anmodning om genmæle skal fremsendes skriftligt til redaktøren senest 12 uger efter offentliggørelsen (§ 36, stk. 3, som ændret ved lov nr. 1625/2013).
- 06** Kun den, oplysningerne vedrører, og som er identificerbar, har retlig interesse – anonymiserede personer uden identifikation kan ikke kræve genmæle.
- 07** Genmælet skal offentliggøres vederlagsfrit, uden unødigt forsinkelse og på en så fremtrædende måde, som det efter omstændighederne med rimelighed kan forlanges (§ 39, stk. 1).

- 08 Har mediet allerede bragt en fyldestgørende berigtigelse, foreligger der ikke krav på yderligere offentliggørelse af genmæle.
- 09 Afslag på genmæle kan indbringes for Pressenævnet senest 12 uger efter, at afslaget er kommet frem til klageren (§ 40, stk. 1).
- 10 Pressenævnet kan pålægge redaktøren at offentliggøre nævnets kendelse uden kommenterende tilføjelser og på en fremtrædende måde (§ 49).

§ 1 Lovgrundlag: Medieansvarsloven §§ 36-40 og genmælets systematik

Genmåleretten er reguleret i [medieansvarsloven kapitel 6](#) (§§ 36-40) og håndhæves af Pressenævnet med hjemmel i [§ 49](#).

Den centrale bestemmelse er [§ 36, stk. 1](#), der fastslår:

Anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Bestemmelsen opstiller tre kumulative betingelser for genmæle:

- Oplysningen skal være af **faktisk karakter** (ikke en vurdering eller kommentar)
- Oplysningen skal være **egnet til at påføre skade af betydning** (økonomisk eller anden)
- Oplysningen må **ikke være utvivlsomt rigtig** – tvivlen kommer klageren til gode

[§ 37](#) pålægger redaktøren pligten til at offentliggøre genmælet. [§ 38, stk. 1](#) kræver, at genmælets indhold "i alt væsentligt" er begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger og ikke er retsstridigt. [§ 39, stk. 1](#) foreskriver, at offentliggørelsen skal ske vederlagsfrit, uden unødigt forsinkelse og på en så fremtrædende måde, som omstændighederne med rimelighed tillader. Endelig giver [§ 40](#) mulighed for at indbringe afslag på genmæle for Pressenævnet inden 12 uger.

Genmåleretten er et **selvstændigt retsinstitut** adskilt fra reglerne om god presseskik i [§ 34](#). Pressenævnet kan således afvise genmæle, men samtidig udtale kritik for brud på god presseskik for de samme oplysninger – og omvendt. For den bredere behandling af god presseskik-reglerne henvises til [praksisoversigten om god presseskik](#).

LOV

[Medieansvarsloven § 36, stk. 1](#)

[Medieansvarsloven § 37](#)

[Medieansvarsloven § 38, stk. 1](#)

[Medieansvarsloven § 39, stk. 1](#)

[Medieansvarsloven § 40](#)

[Medieansvarsloven § 49](#)

§ 2 Forarbejder og historisk baggrund

Medieansvarsloven blev vedtaget i 1991 som en videreførelse og modernisering af den tidligere presselovs berigtigelsesret. Genmælereglerne i §§ 36-40 bygger på forarbejderne til det oprindelige lovforslag (LSF 132 af 1990).

Forarbejderne til § 36 præciserer, at bestemmelsen viderefører presselovens § 9, stk. 1, men med en sproglig justering af skadeegnethedskriteriet:

Skadeegnethedskriteriet i presselovens § 9, stk. 1, er ændret fra »ikke-uvæsentlig skade ...« til »økonomisk eller anden skade af betydning«. Ændringen indebærer ikke nogen realitetsændring, men skal blot præcisere, at muligheden for skade af mere bagatelagtig karakter ikke berettiger til genmæle.

Forarbejderne til § 38 forklarer, at massemediet selv kan vælge at udforme genmælet – navnlig for elektroniske medier vil det ofte være hensigtsmæssigt – men at redaktøren fortsat kan kræve, at klageren selv udformer teksten.

Forarbejderne til § 39 ændrede den tidligere konkrete tidsfrist (næste eller senest næstnæste nummer af et dagblad) til det mere fleksible "uden unødigt forsinkelse", fordi genmælereglerne nu også omfatter elektroniske medier.

Den væsentligste efterfølgende ændring skete ved lov nr. 1625 af 26. december 2013 ("Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode"), som **forlængede fristen i § 36, stk. 3** for at anmode om genmæle fra 4 til 12 uger efter offentliggørelsen. Samme lov forlængede fristerne i § 40 for at indbringe afslag og klage over ufyldestgørende genmæle tilsvarende fra 4 til 12 uger. Forarbejderne begrundede forlængelsen med, at den korte frist på 4 uger var utilstrækkelig for mange borgere til at opdage og reagere på forkerte oplysninger.

Der er ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer af medieansvarsloven pr. juni 2026.

LOV

Medieansvarsloven § 36, stk. 3

Medieansvarsloven § 38

Medieansvarsloven § 39

Medieansvarsloven § 40

Faktiske oplysninger kontra subjektive vurderinger – det afgørende skel

Det helt centrale fortolkningsspørgsmål i Pressenævnets genmælepraksis er, om det påklagede udsagn udgør en **oplysning af faktisk karakter** (som kan udløse genmæle) eller en **subjektiv vurdering, værdidom eller kommentar** (som ikke kan). Sondringen er afgørende i langt de fleste genmælesager, og Pressenævnets praksis viser en konsekvent linje:

Subjektive vurderinger – genmæle afvist:

- I [17-70-01135](#) (2017) afviste Pressenævnet genmæle over for Fyens Stiftstidendes brug af ordene "snyd" og "fusk" om en læges honorering. Nævnet fastslog, at udtrykkene ikke var faktiske oplysninger, men mediets egne **vurderinger** baseret på de faktiske omstændigheder – herunder at lægen selv havde godkendt sine afregningstakster.
- I [2017-80-0068](#) (2018) afviste nævnet genmæle over for Berlingskes rettelse om, at et læserbrev "indeholdt påstande, som ikke umiddelbart kunne dokumenteres". Nævnet vurderede, at formuleringen var Berlingskes **egen redaktionelle vurdering** af læserbrevets indhold og ikke en faktisk oplysning om klageren.
- I [2022-80-0930](#) (2023) afviste nævnet genmæle over for Altingets brug af udtrykket "racistiske udtalelser" i en overskrift om en tortgodtgørelsessag. Udtrykket var mediets **vurdering og sammenfatning** – ikke

en faktuel oplysning – selvom den juridiske paragraf var straffelovens § 267 (ærekrænkelse) og ikke en racismeparagraf.

- I [2024-10710](#) (2024) afviste nævnet genmæle over for en Berlingske-podcast, der omtalte en chefdirektors "blakkede fortid". Udsagnene blev anset for subjektive vurderinger eller oplysninger, hvis rigtighed **ikke var tvivlsom** i den givne kontekst.

Faktiske oplysninger – genmæle givet medhold:

- I [2017-80-0037](#) (2018) gav nævnet fagbladet FORSKERforum **medhold** i genmæle mod Kristeligt Dagblad. Avisen havde skrevet, at FORSKERforum havde citeret en forsker for at sige, at en anden forsker "ikke var rigtig klimaforsker". Det var **dokumenterbart forkert**: FORSKERforum havde netop fravalgt den formulering efter kildens anvisning. Nævnet fandt, at oplysningen var en **faktuel påstand** om FORSKERforums journalistiske praksis – ikke en vurdering – og at den var egnet til at skade fagbladet.
- I [2022-80-0930 \(B.T. podcast\)](#) (2023) fandt nævnet, at B.T. havde bragt ukorrekte **faktuelle oplysninger** om en korrespondances natur, og at klageren var berettiget til genmæle.

Mønsteret er klart: mediets ordvalg bedømmes ud fra, om det formidler en **verificerbar kendsgerning** (som kan modbevises) eller en **subjektiv bedømmelse** (som falder inden for mediets frie vurdering). Værdiladede ord som "snyd", "fusk" og "racistiske" kvalificeres konsekvent som vurderinger, når de bygger på faktiske omstændigheder, der i sig selv er korrekt gengivet.

LOV	Medieansvarsloven § 36, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over Berlingske-podcast om tidligere chefdirektors fortid og ansættelse	28.03.2024
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af medieomtale om tortgodtgørelse for ærekrænkende udtalelser	14.12.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for misvisende dækning af retssag om private e-mails i podcast	24.11.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser krav om genmæle efter Berlingskes afpublicering af kritisk læserbrev om kongehuset	22.06.2018
	Pressenævnet · Pressenævnet giver fagbladet FORSKERforum medhold i sag om genmæle mod Kristeligt Dagblad	16.02.2018
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for brug af værdiladede udtryk i sag om læges honorering	13.09.2017

§ 4 Skadeegnethed: Økonomisk eller anden skade af betydning

Selv hvor en oplysning kvalificeres som faktisk, afviser Pressenævnet genmæle, hvis den ikke er **egnet til at påføre den omtalte økonomisk eller anden skade af betydning**. Skadeegnethedsbedømmelsen er objektiv: det er tilstrækkeligt, at oplysningen har *potentiale* for skade – det kræves ikke, at skaden faktisk er indtruffet.

Forarbejderne til [§ 36, stk. 1](#) præciserer, at ændringen fra presselovens "ikke-uvæsentlig skade" til "skade af betydning" ikke indebærer nogen realitetsændring:

Ændringen indebærer ikke nogen realitetsændring, men skal blot præcisere, at muligheden for skade af mere bagatelagtig karakter ikke berettiger til genmæle.

I praksis har nævnet således afvist genmæle i flere tilfælde, hvor den faktiske fejl var for bagatelagtig til at opfylde skadeegnethedskravet:

- I [17-70-01115](#) (2017) fandt nævnet, at selvom visse detaljer om klagerens nationalitet og årstal kunne være upræcise, indeholdt artiklen ikke forkerte oplysninger af en karakter, der var **egnede til at påføre klageren væsentlig skade**, særligt set i lyset af, at han blev domfældt i sagen.
- I [2018-80-0150](#) (2018) fastslog nævnet, at Berlingskes rettelse om manglende dokumentation ikke var af en sådan karakter, at den var egnet til at påføre klager **økonomisk eller anden skade af betydning**.

Modsat tillagde nævnet i **FORSKERforum-sagen** [2017-80-0037](#) (2018) skadeegnethed, fordi den forkerte oplysning direkte angik fagbladets **journalistiske troværdighed** – at bladet angiveligt havde fejlciteret en kilde – hvilket var egnet til at påføre FORSKERforum økonomisk eller anden skade af betydning.

Skadeegnethedskravet fungerer som en **de minimis-regel**: helt uvæsentlige unøjagtigheder – fx om en person var "korleder" eller "vært" – giver ikke ret til genmæle, som nævnet fastslog i [DR-sagen om korlederen](#) (2024).

LOV

[Medieansvarsloven § 36, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer DR for manglende forelæggelse og forkerte oplysninger i sag om tidligere korleder	05.06.2024
Pressenævnet · Pressenævnets afslag på genoptagelse af sag om genmæle vedrørende Berlingskes afpublicering af læserbrev	10.08.2018
Pressenævnet · Pressenævnet giver fagbladet FORSKERforum medhold i sag om genmæle mod Kristeligt Dagblad	16.02.2018
Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om retsreportage og identitetspåstande i sag om bedrageri for 90 millioner kroner	10.08.2017

§ 5 Genmæletekstens indhold: Krav og begrænsninger efter § 38

En hyppig afvisningsgrund i Pressenævnets praksis er, at den fremsendte genmæletekst **ikke opfylder kravene i § 38, stk. 1**:

Genmælets indhold skal i alt væsentligt være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger, og indholdet må ikke være retsstridigt.

Praksis viser en konsekvent linje, hvor nævnet afviser genmæletekster, der indeholder:

- **Subjektive vurderinger og egne udlægninger** – I [W20250991325](#) (2025) afviste nævnet et genmæle over for et foreningsblad, fordi teksten "i væsentlig grad indeholdt subjektive vurderinger, egne udlægninger af konflikten og kommentarer til forfatterens hensigter" i stedet for en præcis korrektion af urigtige fakta.
- **Beklagelser på mediets vegne og polemik** – I [15-70-00852](#) (2016) afviste nævnet genmæle mod DR, fordi den foreslåede tekst indeholdt **vurderinger og beklagelser** på mediets vegne frem for faktiske oplysninger.
- **Polemiske kommentarer** – I [2017-80-0029](#) (2018) fastslog nævnet, at smykkevirksomheden JEWLSCPH's genmæletekst til SE og HØR bestod i "overvejende grad af subjektive vurderinger og polemiske kommentarer" og ikke var begrænset til nødvendige faktiske oplysninger.
- **Generelle benægtelser uden faktuel indhold** – I [W20260926225](#) (2026) afviste nævnet genmæle, fordi teksten "i det væsentlige bestod af generelle benægtelser, vurderinger og kommentarer" uden at specificere, hvilke konkrete faktuelle påstande der søgtes korrigeret.

Det er vigtigt at bemærke, at [§ 38, stk. 2](#) giver mediet ret til at **kræve**, at klageren selv udformer genmælet, men mediet kan også vælge at udforme det selv. Forarbejderne bemærker, at navnlig for elektroniske medier vil det ofte være hensigtsmæssigt, at mediet har væsentlig indflydelse på genmælets udformning.

I praksis er § 38-vurderingen ofte den **afgørende faldgrube** for klagerne: selv hvor oplysningen er forkert og skadeegnet, kan genmælet afvises, hvis den fremsendte tekst ikke holder sig strengt til nødvendige faktiske korrektioner.

LOV	Medieansvarsloven § 38, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over medie for blokering af debattør efter påståede trusler	20.02.2026
	Pressenævnet · Afvisning af genmæle vedrørende kritik af bestyrelsesmedlem i medlemsblad	24.09.2025
	Pressenævnet · Pressenævnets afvisning af klage over SE og HØR i sag om smykke kvalitet og genmæleret	05.01.2018
	Pressenævnet · DR frikendt for brud på god presseskik i dækning af uetiske metoder i samværssager	31.05.2016

§ 6 Frister og formkrav: 12-ugers fristen og skriftlighedskravet

Anmodning om genmæle skal fremsendes **skriftligt til redaktøren** senest **12 uger** efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. [§ 36, stk. 3](#).

Fristen blev forlænget fra 4 til 12 uger ved lov nr. 1625 af 26. december 2013 med ikrafttræden 1. januar 2014. Forarbejderne begrundet forlængelsen med:

Det foreslås i § 36, stk. 3, at fristen for at fremsætte anmodning om genmæle over for redaktøren forlænges fra 4 uger til 12 uger. Dette indebærer, at fristen for at fremsætte anmodning om genmæle forlænges til 12 uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået.

Samme lov forlængede klagefristerne i [§ 40](#) tilsvarende:

- [§ 40, stk. 1](#): Afslag på genmæle kan indbringes for Pressenævnet senest **12 uger** efter, at afslaget er kommet frem.
- [§ 40, stk. 2](#): Klage over ufyldstgørende genmæle kan senest **12 uger** efter offentliggørelsen indbringes for Pressenævnet.

Fristoverskridelse er en absolut proceshindrende omstændighed. I [17-70-01115](#) (2017) afviste Pressenævnet genmæle mod en Jyllands-Posten-artikel fra marts 2017, da anmodningen var indgivet **efter den lovbestemte frist** på 12 uger i § 36, stk. 3. Nævnet behandlede herefter kun klagen vedrørende den ældre artikel, som lå inden for fristen.

Afslaget på genmæle skal ifølge [§ 40, stk. 1](#) meddeles skriftligt med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet, og nævnets adresse skal oplyses. I [bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet](#) § 6 kan formanden afvise sager, hvor klagefristen i lovens § 40 ikke er overholdt.

LOV

[Medieansvarsloven § 36, stk. 3](#)[Medieansvarsloven § 40, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om retsreportage og identitetspåstande i sag om bedrageri for 90 millioner kroner 10.08.2017

§ 7 Retlig interesse og identifikation af klageren

Kun den, oplysningerne **vedrører**, kan fremsætte krav om genmæle, jf. [§ 36, stk. 2](#). En forudsætning herfor er, at klageren er **identificerbar** i mediets dækning – enten ved navns nævnelse eller ved andre kendetegn, der gør identifikation mulig for en bredere kreds.

I [15-70-00852](#) (2016) afviste nævnet at behandle klagen fra en advokat, der ikke var **identificeret** i DR's dokumentar om samværssager, og som dermed manglede retlig interesse.

Modsat anerkendte nævnet i [W20250991325](#) (2025), at et bestyrelsesmedlem, der ikke var nævnt ved navn i et foreningsblad, alligevel havde retlig interesse, fordi han ud fra artiklens konkrete detaljer var **let identificerbar** for modtagergruppen (foreningens medlemmer).

Dette viser, at anonymisering ikke er ensbetydende med manglende retlig interesse: det afgørende er, om den omtalte person **reelt kan identificeres** af en bredere kreds, der læser mediet. Tilsvarende fastslog nævnet i en sag mod Politiken (2021), at en omtalt "toneangivende redaktør på et kendt netmedie" var tilstrækkeligt anonymiseret, fordi identifikation krævede **forhåndskendskab** til sagen ([2020-80-0523](#), 2021).

[§ 36, stk. 2](#) giver endvidere de **nærmeste pårørende** ret til at fremsætte genmæle efter den omtaltes død.

LOV

[Medieansvarsloven § 36, stk. 2](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Afvisning af genmæle vedrørende kritik af bestyrelsesmedlem i medlemsblad 24.09.2025**Pressenævnet** · DR frikendt for brud på god presseskik i dækning af uetiske metoder i samværssager 31.05.2016

§ 8 Offentliggørelse af genmæle og Pressenævnets pålæg (§§ 39 og 49)

Når Pressenævnet finder, at betingelserne for genmæle er opfyldt, kan nævnet pålægge redaktøren at offentliggøre genmælet – og nævnet fastsætter selv genmælets ordlyd, form og placering.

[§ 39, stk. 1](#) foreskriver tre krav til offentliggørelsen:

1. **Vederlagsfrit** – mediet kan ikke kræve betaling
2. **Uden unødigt forsinkelse** – det tidligere krav om "senest næste nummer" er erstattet af en fleksibel standard

3. Så fremtrædende som omstændighederne med rimelighed kan forlanges – genmælet skal ikke gemmestillingsmæssigt begraves

§ 39, stk. 2 indskrænker mediets mulighed for redaktionelle kommentarer:

Redaktionelle bemærkninger i umiddelbar tilslutning til offentliggørelsen skal indskrænkes til faktiske oplysninger.

I FORSKERforum-sagen [2017-80-0037](#) (2018) dikterede Pressenævnet den specifikke ordlyd af genmælet og pålagde Kristeligt Dagblad at bringe det:

- I den **trykte avis** på side 2 eller 3 ved den daglige notespalte
- På **digitale platforme** som en selvstændig artikel med en prioritering svarende til den oprindelige artikel
- Med et **link til Pressenævnets kendelse** i den oprindelige digitale artikel

Tilsvarende pålagde nævnet i B.T.-podcastsagen [2022-80-0930](#) (2023) B.T. at offentliggøre nævnets kritik i en tilsvarende udsendelse.

§ 49 er nævnets generelle sanktionsbestemmelse, der giver mulighed for at pålægge redaktøren at offentliggøre nævnets kendelse "uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges". Denne bestemmelse anvendes også, når nævnet udtaler kritik for brud på god presseskik, som i [DR-sagen om korlederen](#) (2024), hvor DR blev pålagt at offentliggøre kritikken i både radio og på digitale platforme.

LOV	Medieansvarsloven § 39, stk. 1, 2	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer DR for manglende forelæggelse og forkerte oplysninger i sag om tidligere korleder	05.06.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for misvisende dækning af retssag om private e-mails i podcast	24.11.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet giver fagbladet FORSKERforum medhold i sag om genmæle mod Kristeligt Dagblad	16.02.2018

§ 9 Forholdet til berigtigelse og god presseskik

Genmæle og berigtigelse er beslægtede, men ikke identiske retsbegrebet:

- **Genmæle** er klagerens ret til at få bragt sin version af de faktiske forhold i mediet (§§ 36-40).
- **Berigtigelse** er mediets egen pligt til at rette forkerte meddelelser snarest muligt som led i god presseskik (de vejledende regler for god presseskik, punkt A.7).

Nævnet kan i samme sag udtale **kritik for manglende eller forsinket berigtigelse** og samtidig **afvise genmæle**, fordi betingelserne i § 36 ikke er opfyldt. Dette skete i [DR-sagen](#) (2024), hvor nævnet udtalte kritik af DR for forkerte faktiske oplysninger og manglende forelæggelse, men afviste genmæle, da de påklagede udsagn "i alt væsentligt blev anset som subjektive vurderinger".

I [Se og Hør-sagen](#) (2026) udtalte nævnet kritik af Se og Hør for **for langsom berigtigelse** af en faktuel forkert oplysning om et ægteskab. Mediet rettede fejlen først to dage efter, at det blev gjort opmærksom på den, hvilket nævnet anså for at stride mod kravet om at berigtige fejl af betydning snarest muligt.

Et vigtigt princip er, at en **fyldestgørende berigtigelse** kan ophæve retten til genmæle: har mediet allerede bragt en korrektion, der i det væsentlige svarer til det ønskede genmæle, foreligger der ikke krav på yderligere offentliggørelse.

Det er endvidere værd at bemærke, at nævnet i flere sager har afvist genmæle, fordi klageren **ikke havde fremsendt et konkret genmæleforslag** til mediet. I [2020-80-0525](#) (2021) afviste nævnet at tage stilling til genmæle, da klageren ikke havde fremsendt et konkret forslag til genmæletekst, som Politiken havde afvist at bringe.

LOV	Medieansvarsloven § 34	Medieansvarsloven § 36, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab		23.01.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer DR for manglende forelæggelse og forkerte oplysninger i sag om tidligere korleder		05.06.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet vurderer Politikens dækning af voldtægtsfrikendelse og efterfølgende debat		16.01.2021

§ 10 Massemedie-begrebet og nævnets kompetence i genmælesager

Genmåleretten gælder kun over for **massemedier** som defineret i [medieansvarsloven § 1](#). Spørgsmålet om, hvad der udgør et massemedie, opstår jævnligt i praksis.

[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet](#) § 3 fastslår, at nævnet træffer afgørelse i sager om, "hvorvidt et massemedie efter reglerne i kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle, herunder om genmælets indhold, form og placering".

I [W20250991325](#) (2025) anfægtede et foreningsblad (Forsamlingshus Nyt), at det overhovedet var et massemedie. Pressenævnet fastslog imidlertid, at bladet udkom fire gange årligt og blev mangfoldiggjort til foreningens medlemmer, hvorfor det klart faldt inden for nævnets kompetence som massemedie efter [§ 1, nr. 1](#) og [§ 2, stk. 3](#).

Omvendt har nævnet i flere sager bemærket, at et medies **hjemmeside** falder uden for kompetencen, hvis den ikke er **anmeldt** til Pressenævnet efter [§ 8, stk. 1](#). I [NordsøPosten-sagen](#) (2026) konstaterede nævnet, at mediets Facebook-side ikke var anmeldt som et selvstændigt medie, hvorfor den del af klagen faldt uden for nævnets kompetence.

For de offentlige public service-medier (DR og de regionale TV 2-virksomheder) indeholder [bekendtgørelse om vedtægt for DR](#) § 27 og [bekendtgørelse om de regionale TV 2-virksomheder](#) § 19 særlige regler om genmæleprocessen, der afspejler medieansvarsloven: anmodningen rettes til generaldirektøren/den administrerende direktør, og afslag kan indbringes for Pressenævnet inden 12 uger.

LOV	Medieansvarsloven § 1	Medieansvarsloven § 8, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over medie for blokering af debattør efter påståede trusler		20.02.2026
	Pressenævnet · Afvisning af genmæle vedrørende kritik af bestyrelsesmedlem i medlemsblad		24.09.2025

§ 11 Sammenfatning og praktiske retningslinjer

Pressenævnets praksis om genmæle tegner et klart billede af retsstillingen:

De fleste genmæleanmodninger afvises. De hyppigste afvisningsgrunde er:

- De påklagede udsagn kvalificeres som **subjektive vurderinger** og ikke faktiske oplysninger
- Den fremsendte genmæletekst overskrider § 38's krav om **begrænsning til nødvendige faktiske oplysninger**
- Klageren har **overskredet 12-ugers fristen**
- Oplysningen er for **bagatelagtig** til at opfylde skadeegnethedskravet
- Klageren er **ikke identificerbar** og mangler retlig interesse
- Klageren har ikke **fremsendt et konkret genmæleforslag** til mediet

For at opnå medhold i genmæle skal klageren dokumentere:

1. At oplysningen er af **faktisk karakter** (ikke en vurdering, sammenfatning eller kommentar)
2. At oplysningen er **forkert** – og at rigtigheden ikke er utvivlsom
3. At oplysningen er **egnet til at påføre skade af betydning**
4. At genmæleteksten er **strengt begrænset** til nødvendige faktiske korrektioner
5. At anmodningen er **rettidigt og skriftligt** fremsendt til redaktøren

Genmåleretten er et væsentligt supplement til den generelle presseetiske regulering, men den er bevidst snævert afgrænset. For klager, der vedrører mediets **vinkling, kildekritik, forelæggelse eller privatlivsindgreb** – og som ikke knytter sig til konkrete faktiske fejl – er det [reglerne om god presseskik](#), der er det relevante regelsæt.

LOV

[Medieansvarsloven § 36, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 38, stk. 1](#)

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Medieansvarsloven § 36	stk. 1, 3	Medieansvarsloven § 38	stk. 1
Medieansvarsloven § 39	stk. 1	Medieansvarsloven § 40	stk. 1, 2
Medieansvarsloven § 49			

MATERIALE Citerede afgørelser

17 afgørelser

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

17

20.02.2026	Pressenævnet afviser klage over medie for blokering af debattør efter påståede trusler	W20260926225
23.01.2026	Kritik af Se og Hør for langsom berigtigelse af faktuel fejl om ægteskab	W20260914225
24.09.2025	Afvisning af genmæle vedrørende kritik af bestyrelsesmedlem i medlemsblad	W20250991325
05.06.2024	Pressenævnet kritiserer DR for manglende forelæggelse og forkerte oplysninger i sag om tidligere korleder	

28.03.2024	Pressenævnet afviser klage over Berlingske-podcast om tidligere chefdirektors fortid og ansættelse	
14.12.2023	Pressenævnets vurdering af medieomtale om tortgodtgørelse for ærekrænkende udtalelser	
24.11.2023	Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for misvisende dækning af retssag om private e-mails i podcast	
28.03.2023	Pressenævnet frifinder DR's Kontant for kritik af vægttabsfirmaet [Klager 1]	2022-80-0930
16.01.2021	Pressenævnet vurderer Politikens dækning af voldtægtsfrikendelse og efterfølgende debat	2020-80-0525
10.08.2018	Pressenævnets afslag på genoptagelse af sag om genmæle vedrørende Berlingskes afpublicering af læserbrev	2018-80-0150
22.06.2018	Pressenævnet afviser krav om genmæle efter Berlingskes afpublicering af kritisk læserbrev om kongehuset	2017-80-0068
20.03.2018	Pressenævnet afviser klage over Politikens omformatering af læserbrev-digt	2018-80-0087
16.02.2018	Pressenævnet giver fagbladet FORSKERforum medhold i sag om genmæle mod Kristeligt Dagblad	2017-80-0037
05.01.2018	Pressenævnets afvisning af klage over SE og HØR i sag om smykke kvalitet og genmæleret	2017-80-0029
13.09.2017	Pressenævnet frifinder medie for brug af værdiladede udtryk i sag om læges honorering	17-70-01135
10.08.2017	Pressenævnets afgørelse om retsreportage og identitetspåstande i sag om bedrageri for 90 millioner kroner	17-70-01115
31.05.2016	DR frikendt for brud på god presseskik i dækning af uetiske metoder i samværssager	15-70-00852

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

nr. 1563 · 2017 · Justitsministeriet